

været meget ivrig for at bringe ham sammen med dette Menne-ske. Straks, saasnart Dyhring var kommen, var de bleven fore-stillet for hinanden; og efter Bordet søgte Ivan igen at føre dem sammen og faa Per til at udtale sig om sine Planer.

Men Per havde ikke den mindste Lyst til at snakke fornuftigt. Dertil var han altfor optaget af Nanny, der nu ogsaa saae for-lokkende dejlig ud i en udringet Raasilkekjole med røde Roser i sit sorte Haar. Han havde haft den Ære at føre hende tilbords, og denne Udmærkelse, og Bordets Glæder, og Anretningens ham uvante Pragt var stegen ham til Hovedet og havde gjort ham overstadig. Inde i Rygeværelset, hvor Kaffen og Likørerne an-rettedes for Herrerne, og hvor Onkel Heinrich med diabolisk Skadefryd lumskelig blev ved at fylde i hans Glas, var han paa Nippet til at gøre Skandale. Han slog Philip Salomon fortrolig paa Skuldren, roste hans Vine og udtrykte i en hel Tale sin Be-undring for Husets Damer. Nogle af de ældre Herrer samlede sig efterhaanden om ham og havde deres Morskab af den unge Mand, der saa aabenbart for første Gang var i ordentligt Selskab.

Inde hos Fru Salomon og Jakobe i Dagligstuen sad en mid-aldrende, blond Herre, der ikke røg Tobak. Det var en vis Hr. Eybert, en af Byens større Fabriksejere og tillige bekendt som Politiker, en fordomsfri og kundskabsrig Mand med megen An-seelse. Blandt den salomonske Familjes nærmeste Omgang be-tegnedes han i Fortrolighed som Jakobes tilkommende Mand. Han var noget ude over sin bedste Alder, nemlig omkring de fyrre, og forøvrig Enkemand med to Børn. Hans Kærlighed til Jakobe var en Kendsgerning. Han lagde ikke Skjul paa den hver-ken overfor Forældrene eller overfor hende selv, og Forældrene var begge velstemte for Partiet. Hr. Eybert var en prøvet Ven af Huset og dertil en meget velstaaende Mand, der ikke kunde mistænkes for at spekulere i et rigt Giftermaal. De saae desuden af forskellige Grunde gerne, at Jakobe giftede sig; og de var i den Henseende under stadig Paavirkning af Familjens Læge, en jødisk Professor, der med stor Aabenhed erklærede, at „det Pi-gebarn sgu ikke var skabt til at leve som Nonne“.